

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefón-štev. 74.

Štev. III.

V Ljubljani, v torek 17. maja 1898.

Letnik XXVI.

Knez in nadškof dr. Jak. Missia.

II.

Krščanska ideja in le ta je bila ideja-vodnica našemu škofu.

Izvestno nam v tem oziru nihče ne bo opočital neresnice, če omenjamo njegovih skrbij za semenišče, za samostane, za bratovščine, za duhovne vaje, za misijone.

Semenišče je cerkvena drevesnica. Zato mora biti upravnano vedno obrnjeno pazno oko škofovo, če mu je mar, da bo v dobri oskrbi božji vrt. Dvojnega je treba duhovnikom po kršč. ideji. Biti mora njim samim Kristus vse v vsem, in biti morajo zmožni voditi tudi druge h Kristusu. Treba jim je kreposti in znanja. Znanje brez kreposti je svetloba brez gorkote. Zato se je škof trudil, da bi dobili bogoslovci obojega.

Redovi so prelepi cveti krščanstva. Iz krščanstva poganjajo in zopet obražajo stotero seme, ki pada na tla krščanstva. O redovih, ki so v delavni službi za vzgojo mladine, za trpeče človeštvo, sodimo, da nihče tega ne bo tajil. Jozef II. vsaj ni tajil. Kar pa se tiče redovnikov in redovnic, ki kleče noč in dan ob skrinji zaveze, ne bo tudi njih pomena nihče tajil, kdor sploh vé, kaj je za človeštvo molitev in daritev. Ti redovi so kakor služabniki Mojzesovi na gori. Proseči cerkvi podpirajo roke. Dokler podpirajo, kršč. armada v viharnem boju svetovnega vrvenja zmaguje. Kadar omahujejo, armada omahuje. Ni čuda torej, da je tako ljubil samostane naš zares katoliški škof.

Bratovščine se nekaterim zdé marna reč, toda prav tisti ne pomislijo nikdar, koliko društev in družb in zvez in klubov se snuje med svetom. Čemu pa? Ali ne zato, ker v zvezi drug družega bodri, navdušuje, krepi, podpira? Kaj sicer hočejo sokolska društva, kaj planinska društva, kaj čitalnice, kaj masonski klubi? Kako torej, da bi vse to bilo hvale vredno, le ne bratovščine? Ali mar bratovščine niso sokolska društva, kjer se bratje urijo in vadijo za sokolski polet v kraljestvo krščansko in za boj zoper peklenke moči? Ali niso planinska društva, kjer združeno hitevajo čez strmine in pečine krščanskega heroizma? Ali niso bratovščine čitalnice krščanske. In ali niso masonski klubi, ki si prisezajo, da bo Kristus njih prva in zadnja misel, vse v vsem? Škof bi ne bil katoliški škof, ko bi mu ne bilo mar bratovščin.

In duhovne vaje in misijoni? Duhovne vaje in misijoni so vojaške vaje za duhovnike in ljudstvo. Nobena armada brez vaje ne ohrani čvrstosti in junaštva, krščanska tudi ne. Misijoni, duhovne vaje zacelijo rane, obnove zvanje, pomlade moči.

V vsem torej je bil naš škof le to, kar je po svojem zvanju biti moral, — katoliški škof.

Toda sedaj se bodo vzdignili njegovi sovražniki — ali Kristus, »škof naših duš« ni imel sovražnikov? — ter bodo dejali: »Brez dvojbe ni v deželi človeka, ki bi ne bil prepričan, da je Jakob Missia v resnici pobožen, za svojo cerkev vnet, in da v tem pogledu niti najmanjši madež ne pade na njegovo življenje. Drugače pa je s škofom politikom.« (»Slovenski Narod« št. 109.)

Mi škofa-politika ne poznamo!

Kdo pa je na Kranjskem zanetil prepir? dejali bodo. Naš škof ne. S številkami je dokazano, da je naš škof našel na Kranjskem dva nasprotna si taborja, in kdor še vedno ponavlja, da je naš škof napravil razpor, ta je vede in hotelažnik, če je zmožen misli. Res pa je, da je razpor bil več nego li oseben — to priznava zadnji čas sam »Slovenski Narod« — in zato je res, da prava sprava ni mogoča, dokler nas ne zjedini stvar. »Mir? Kdo si ga bolj želi tega miru, kakor jaz?« je dejal po pravici naš škof o katoliškem shodu. »Vender pa ne pozna razmer, ako kdo misli, da so tega razpora krive le osebnosti, da ga je kriva duhovščina, na čelu jej seveda jaz, ki sem že itak najbolj sovražen mož pri mnogih Slovencih. A ni ga kriva kranjska duhovščina, tesno sklenjena z menoj, ni ga kriva moja oseba. Kriva ga je reč, katero imamo zastopati, in ta je: Jezus Kristus in božje njegove pravice, kakoršne izvršuje po svoji cerkvi. Tukaj je zadnji in pravi vzrok, da se ne razumemo... Mi žalibog ne stojimo več vsi na enem in istem stališču, in to, kar je nam pravo, jedino katoliško, je drugim le samo — klerikalna napetost in prevzetnost.«

Toda saj vse to priznava že sam »Slovenski Narod«. Časi so se izpremenili, in kar je »Slovenski Narod« tajil za žive in mrtve in zavoljo česar je hujskal zoper našega škofa, to sedaj sam priznava. Sam priznava, da nas loči stvar, in da Slovencev — kakor se je račil izraziti dr. Tavčar v deželnem zboru — ni mogoče spraviti pod jeden klobuk, ker — da zopet porabimo besede dr. Tavčarja — načela se ne snemljejo, kakor se sname rokavica z rok.

»Slovenski Narod« pa še vedno ne more misliti na katoliški shod, da ga ne bi obšla zona. »Prava križarska vojska oznanjevala se je proti tako imenovanemu slovenskemu liberalizmu...« (»Sl. Narod« št. 109.)

Na to je odgovor pametnemu človeku prav lahak. Vzemite v roke »poročilo o I. slovenskem katoliškem shodu« in berite! Če ste poročilo in resolucije res prebrali in preudarili, ter še vedno trdite, da je bil katoliški shod križarska vojska proti liberalizmu, s tem trdite jedino le to, da je liberalizem protikatoliška struja. Prosim vas, ko bi kdo trdil, da so bili slovenski taborji križarska vojska proti »Kranjcem«, ali ne bi s tem samo trdil, da so bili tisti »Kranjci« pravi nemškutarji in torej protislovenski možički? Katoliški shod je bil katoliški tabor, to priča vsaka resolucija, in če tako hrumite proti njemu, dokazujete le, da je res liberalizem sovražnik ne klerikalizmu, ampak katoličanstvu, da mislite katoliško cerkev, ko imenujete klerikalizem! Če pa je liberalizem protikatoliška struja, radi in odkrito priznamo, da je bil katoliški shod križarska vojska proti liberalizmu in da je bil vojskovodja te križarske vojske uprav naš škof. Naš škof je tedaj klical vse, da bodimo možje in celi možje, da »ni mogoče služiti dvema gospodoma, strinjati luči in teme, družiti Kristusa z Belialom«. Klical je, da se varujmo polovičarstva, ter da bodimo zares možje, »značajni, trdni, zavedni«, in to bodemo,

»kolikor bolj se v svojem mišljenju in ravnanju približujemo možu — idealu: Kristusu; kolikor bolj nas razsvetljuje njegova luč, luč sv. vere; kolikor bolj nas ogreva žar njegove ljubezni; kolikor bolj nas vodi zgled njegovega življenja; kolikor bolj nas krepiča in vzdržuje spomin na njegovo stanovitnost do smrti!« Da, če je liberalizem protikatoliška struja, bil je naš škof vojskovodja križarske vojske proti liberalizmu, a zato ni bil škof — politik, ampak bil je le, kar je moral biti, — katoliški škof! (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. maja.

Gospodska zbornica je imela včeraj popoldne sejo, na katere dnevnem redu so bila prva branja raznih manjših zakonskih načrtov ter poročilo budgetne komisije glede naknadne dovolitve državnih podpor po uimah prizadetim občinam, katere je vlada že izplačala brez privoljenja parlamenta. Vsprejeli so se kajpak nespremenjeni vsi načrti. Vsprejela se je na predlog člana Dumbe resolucija poslanca Russa, naj vlada zahteva še nadaljnih kreditov, v kolikor so potrebni v pokritje še ne izplačanih nujnih podpor. Mesto člana Zaleskega je bil v delegacijo izvoljen knez Lubomirski.

Nagodbena vprašanje. Ministerski predsednik grof Thun in finančni minister dr. Kaizl sta bivala, kot smo omenili, v Budimpešti, kjer sta se dogovarjala z ogersko vlado glede definitivne ali začasne vreditve nagodbenega vprašanja. Obe vladi sta dospeli že zdavna do prepričanja, da na redno obnovitev nagodbe mej obema polovicama letos ali vsaj pravečasno ni misliti. Ogerska vlada se je baje izjavila, da je voljna podaljšati za jedno leto nagodbene provizorij, ako se avstr. vlada zaveže, da bo potem paragrafa 14 izvedla vse naredbe, tičeče se razmerja mej državo in avstro-ogersko banko. Avstrijska vlada pa, posebno ministerski predsednik, se precej upira tej zahtevi in je ravno vsled tega ministerski predsednik grof Thun včeraj bival zopet v Budimpešti. Vendar je precej verjetno, da se bo naša vlada konečno morala udati. Nagodbena vprašanja namreč ne bo rešeno zak. parlamen. potom. Nadaljevala se bodo sicer ustmena pogajanja mej obestranskima kvotnima deputacijama, toda niti vladi niti člani delegacij ne verujejo, da bi pogajanja dospela do kakega vspeha. Vršila se bodo le iz ozirov vljudnosti. V takem slučaju pa ni možno misliti na kaj družega nego na nagodbene provizorij in se bo grof Thun moral udati tudi pod pogojem, da se bo treba posluževati paragrafa 14.

Volilno gibanje v Nemčiji je že v popolnem tiru. Vse stranke objavljajo svoje programe, razpošiljajo volilcem cele zavoje tiskovin ter se sploh na vsakovrstne načine pripravljajo na odločilni dan. Najintenzivnejšo agitacijo pa vpričarjajo socijalni demokratje po vseh delih monarhije. Pričela je, kakor tudi pri nas in drugod, z razpošiljanjem raznovrstnih oklicev in jih razposlala samo v Berlinu pol milijona, v Vratislavi 40.000, na Lipskem 20.000, v Halle 23.000, skupno gotovo 800.000 iztisov. In vse to je le pričetek.

Stotisoče, pravi jeden voditelj v glasilu »Vorwärts«, bodo stale letošnje glavne volitve socialno demokracijo in vsa ta ogromna svota se bo nabrala brez vsakih težav. Povodom zadnjih volitev so porabili socialni demokratje v volilni agitaciji 133.136 mark. Vse to bodo pa morali šteti socialnodemokratični volilci sami, ki morajo neprestano prinašati svoje trdo prislužene krajcarje v nenasitni skupni žakelj, katerega po veliki večini izpraznijo židovski voditelji.

Ministerska kriza v Španiji. V nedeljo dopoldne se je izvršilo v Madridu, kar se je napovedovalo celi čas, odkar se je vnela špansko-ameriška vojska. Izbruhnila je namreč v resnici ministerska kriza, kajti vsi ministri so po precej dolgem premišljevanju dospeli do zaključka, da treba podati ostavko, in so to res tudi izvedli, ko so v zadnjem ministerskem svetu naznanili Sagasti svoj sklep. Ministerski predsednik je o tem takoj obvestil kraljico-vladarico, ki mu je naročila, naj sestavi novo ministerstvo. Kako se mu to posreči, dosedaj ni znano. Zatrjevalo se je sicer, da taktično odstopita le vojni in minister za mornarico, vsi drugi pa vstopijo v novi kabinet, toda v tem oziru se ni nič gotovega. Preglavico bodo delali Sagasti gotovi opozicijski vodje, kateri bi vsekako radi priplezali do ministerskih sedežev. Mej temi je v prvi vrsti general Weyler, ki je menda prepričan, da zavisi usoda Španije le od tega, ali sedi on v ministerstvu ali ne.

Amerika in Anglija. Že v pričetku špansko-ameriške vojske se je pokazalo, da Angleži v prvi vrsti simpatizirajo z Amerikanci ter da jih skušajo s svetom in dejanjem podpirati. Toda s tem se Angleži še niso zadovoljili, marveč so hoteli, da tudi javnost izve njih namene in načrte. Državni tajnik Chamberlain se je čutil poklicanega, da govori v ime Anglije o razmerju mej Angleži in Ameriko, in izjavil naravnost, da je zveza mej tema dvema državama nujna potreba, ako se hoče uspešno nastopiti proti Rusiji, katero bi Angleži najraje vtopili v žlici vode. Toda Angleži se zelo motijo, da jim bodo šli Amerikanci na limance. Sicer ni misliti, da bi Amerikanci odbili eventualno pomoč od strani Angležev, ki jim bodo seveda ponudili vse, karkoli bode v njih moči, toda da bi jim šli Amerikanci potem v ogenj po kostanj in potom alijance pomagali Angležem v boju proti Rusom, ni misliti. Amerikancem je znana neizmerna sebičnost angleška, katero so pokazali že v nebroj prilikah. Mešetarjev se bodo toraj Amerikanci posluževali le tako dolgo, dokler se gre za njih lastne interese, potem pa dali slovo sebičnemu angleškemu posredovanju.

Ljubljanske demonstracije pred sodiščem.

(Dalje.)

Priča vladni komisar Švajger govori tudi nemški, ker mu je ta jezik od slovenščine bolj »geläufig«. Priča pravi, da je še le v nedeljo zjutraj prišedši v pisarno zvedel o celi stvari, da pa je čul že v soboto nekake govornice, iz kojih ni mogel posneti nič določnega. Dobil je v nedeljo nalog iti v Zvezdo in tam je videl Štefeta in Jeana, ko sta prišla od »Tonhalle« sem proti Zvezdi in sta ju dva redarja ustavila. Ljudstvo je vpilo: »Živio«, »Pereat Germania«, »Ven morajo iti«, »Čepce dol« itd. Župan Hribar pa je skušal na vsak način razburjeno množico pomiriti in po redarjih nazaj potisniti od kazine. — Potem sem videl, da je gospod Hribar govoril s Štefetom, na kar je napravil Štefe z roko neko znamenje proti množici. Če je to znamenje pomenjalo pomirljivost ali ne, ne vem. Potem se je jeden del odločil in se pomikal skozi Šelenburgove ulice. Jaz sem jim sledil skozi Slonove ulice čez frančiškanski most pred magistrat in ljudstvo je cel čas vpilo: »Živio«, »Pereat Germania«, »Naprej« in pelo »Hej Slovani«. Nazaj prišedši pa so ljudje postali že bolj predrzni in usiljivi. Slišale so se groznje: »Ven morajo iti«, »Čepce dol«. Žargi se je vedel kakor kak tiger ali divjak in se kregal s stražniki. Ko pa je prišla žandarmarija, se je ljudstvo mirno pomaknilo nazaj.

Predsednik vpraša, kak vtis da je napravilo vse to.

Priča: Moje osebno mnenje je, da so hoteli »šturmati« kazino (Smeh med občinstvom in začudenje med zagovorniki.) Dokaz temu, ker sem

moral jaz prostor zapustiti pred navalom, kljub temu, da sem imel strog ukaz, ne zapustiti mesta. Umaknem pa izraz »stürmen«, ki morebiti ne izraža tega, kar hočem reči. Menim, da so hoteli pred vsem kazinske goste ven izgnati. Vendar pa je bilo proti koncu nevarno. Glede Žargija omenjam, da je bil ves čas jako divji ter dobro vem, da sem ga konečno sam moral aretovati dati. — Vem tudi, da je inkriminirane besede izrekel.

Žargi: To ni res!

Preds.: G. komisar, povejte mu besede, ki jih je izgovoril, v obraz.

Priča to stori, in sicer sedaj v gladki slovenščini!

Preds.: Ali je bil vinjen?

Priča: Da, bil je nekoliko vinjen.

Razberger, urar: Štefe je zmirom prvi miril.

Plevnik, redar. Preds.: Ste li videli Štefeta v Zvezdi?

Priča: Slišal sem, ko je Štefe zaklical ljudstvu, da naj gre za njim. Tudi sem slišal Štefeta reči, ko so aretovali Ardigala: Pojmo za njim, da ga oprostimo!

Goričan, redar: Jaz sem čul, ko je Štefe Ardigalu dejal: Pridite jutri k meni, saj poznate Štefeta.

Preds. (obtožencu): Ali priznate to?

Štefe: Ostanem pri prvotni današnji izjavi, da sem rekel te besede zato, da bi tem potom dobil natančnih informacij za časopise.

Redar: Slišal sem tudi besede: Takega surovega ravnanja naše ljudstvo ni navajeno, kako številko pa imate?

Štefe: Tega sploh nisem rekel, kolikor se zdaj spominjam.

Dr. Krisper: Redar, povejte, ali je bil Štefe takrat, ko so se izgovorile besede, ki ste jih tudi slišali: pojmo, da ga oprostimo, med množico ali kje?

Redar: Množica je zadaj kričala.

Šmalc Guido, redar, izjavi nerazumljivo in v nasprotju s prvotnimi izpovedbami. Vendar pa pride na stara izvajanja, ko se mu zapisnik o njegovem zaslišanju prebere.

Kranjc, redar: Štefe je bil v Zvezdi; slišal sem ga tudi reči besede, obrnjenega proti Šelenburgovim ulicam: Fantje, sedaj smo opravili, torej pojte za menoj. Tudi sem ga čul reči: Pridite jutri k meni, saj poznate Štefeta.

Dr. Krisper: Redar, če se je že moralo občinstvo iz Zvezde odstraniti, kje bi bilo najbližje?

Redar: Po Vegovih ulicah, mislim. (Občen smeh med zagovorniki in občinstvom, predsednik prosi miru.)

Boštjančič, redar, pravi, da je bil Štefe vedno med prvimi, v ostalem pa se današnja izpoved ne zлага s prvotno.

Ažman, redar, je videl Štefeta najprvo pri Kirbišu na oglu; odtod je šel v Drenikovo prodajalno ter se vrnil s slovenskimi trakovi.

Klančičar, redar, izjavi, da so bile besede: spustiti ga morate, delavci ne bodo aretovani, splošno izrečene, ne da bi vedel, kdo jih je izgovoril.

Vrečar, je bil prisoten, ko so Ardigala aretovali. Slišal je množico vpiti: »Pereat nemškimi buršem«, »Živela slovenska Ljubljana« in videl tudi Štefeta v množici. Da bi bil pri aretovanju Štefe kaj vmes posegal, priča ne ve. Priča je tudi slišal, ko je Štefe rekel oproščenu Ardigalu: Oprostili smo ga — ta je naš! Tudi je hujskal in dražil Štefe.

Štefe: Protestujem kar najodločneje proti temu, da se mi podtika hujskanje, kajti jaz sem le miril.

Priča: On na-me ni napravil vtisa, kakor da bi miril.

Dr. Krisper: Vi pravite, da je hujskal, in zopet trdite, da ste ga slišali samo reči: Oprostili smo ga. Ali ostanete pri svoji izpovedbi?

Priča: Da.

Dr. Šusteršič: Ko se je množica vsula za redarjem, ki je aretoval Ardigala, in vpila: oprostite ga, spustiti ga morate, komu menite, so te besede veljale?

Priča: Redarjem.

Dr. Šusteršič: Prosim, da se to konstatira.

Slanovec, redar, Štefeta takrat še ni poznal, čul je pa množico vpiti: Izpustiti ga morate!

Dr. Šusteršič: Komu so veljale besede? Priča: Stražnikom.

Dr. Šusteršič: Prosim, da se to zabeleži. Herzog, redar, najpreje izpove kakor pri prvotnem zaslišanju, potem pa na dr. Krisperja opetovano vprašanje izjavi, da Štefe redarja v njegovem poslovanju ni motil.

Bevc, redar, je videl Štefeta med množico, ko je s palico pokazal proti Wolfovim ulicam, in sicer proti tistemu, ki so ga gnali. Štefe pa je šel še k županu, po kaj, ne vem.

Dr. Krisper predlaga z ozirom na veliko utrujenost, da se seja pretrga za pol ure.

Dr. Tavčar ugovarja. — Obravnava se nadaljuje. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. maja.

(Poslovalo prevzv. metropolita.) Izredno veličastno slovo je priredila včeraj Ljubljana odhajajočemu knezu nadškofu. Stolnica je bila do zadnjega kota napolnjena občinstva, ki je prišlo vsprejet od nadvladlike blagoslov v slovo. Pa tudi zunaj cerkve je bil glavni trg poln ljudij, ki niso mogli v cerkev radi gnječe. Vsem se je brala na obrazih odkrita žalost, da mora ljubljani nadškof iz Ljubljane. Vse množice tukaj zbrane so spremljale na vozovih in peš knezonadškofa na kolo-dvor, kjer je bilo že tudi vse polno navzočega občinstva; na peronu so se zbrali odličnjaki ljubljanski: dež. predsednik ekscelenca baron Hein, deželni glavar Oton Detela, ljubljanski divizionar fml. pl. Hochsmann z drugimi voj. dostojanstveniki, dvorna svetnika Schemerlin Račič, župan Hribar, predsednik trgovinske zbornice Perdán, lep venec ljubljanskih dam: gospej in gospodičen, ki so poklonile knezu nadškofu v slovó krasen šopek, vsa ljubljanska duhovščina in mnogo duhovnikov z dežele, vzlasti z Gorenjskega. Poslanec vodja Povše je v ime katoliško narodnih društev pozdravil na peronu metropolita, še jedenkrat se mu zahvaljujoč za vso izkazano blagonaklonjenost, za vse dobro, kar je v teku svojega vladanja dosegel za deželo, ter želel knezonadškofu srečno pot in obilo blagoslova na novem mestu ilirskega metropolita. — Šumni živio- in slava-klici so se razlegali po peronu. Ginjen se je prevzv. nadvlad. zahvalil govorniku in vsem, povdarjajoč, da vse, kar se je storilo, se je doseglo s složnim delovanjem škofa in njegovih vernikov. Zagotavljajoč vse svoje ljubezni, želel je deželi kranjski, katero zapušča le s težkim srcem, vsega najboljšega od Gospoda. Kmalu na to nam je vlak odvedel seboj diko našo in naš ponos. Solznih očíj se je poslavljalo občinstvo od nadškofa, delečega množicam svoj blagoslov. — Glede nadaljnega potovanja prevzvišenega kneza in nadškofa proti Trstu, se nam poroča: Kakor v Ljubljani, bil je tudi po deželi sloves nenavadno ginljiv. Na vseh postajah je pričakovala duhovščina z vernim ljudstvom potujočega bivšega pastirja, da se poslovi od njega in prejme še jedenkrat njegov blagoslov. Povsod so zvonili zvonovi v slovó in tudi po mnogih sranskih potih so pričakovali verniki vlaka, ki jim popelje škofa in blagoslov v slovo. V Borovnici je bila zbrana šolska mladina. V Logatcu se je poklonila duhovščina vrhniške dekanije. Na Rakeku je poleg duhovščine pozdravil nadškofa tudi knez Hugo Windischgrätz. Visoki gospod je vsem navzočim dal prelep vzgled, ko je vpričo šolske mladine, celega vlaka in mnogoštevilnega občinstva po zdravu pokleknil na tla in prosil škofovskega blagoslova. Posebno slovesen je bil vsprejem v Št. Petru. Tu se je zbrala skoro vsa duhovščina trnovske dekanije s šolsko mladino, pož. brambo, občinskimi zastopniki in premnogi verniki v slovó. Posebno ginljivo je bilo, ko se je priprost kraški možak v imenu ondašnjega ljudstva v priprostitih, pa v iskrenih besedah poslovil od nadškofa. Na Nabrezini sta nadškofa pričakovala mil. prošt goriški Jordan in profesor Fajdutti. — Tu sta tudi vzela slovó od dosedanega vladike zastopnika ljubljanske škofije mil. gosp. prošt dr. Leonhard Klotfutar in preč. g. prelat dr. Kulavíc, na kar se je prevzvišeni odpeljal proti Trstu. Blagoslov vse-mogočnega Boga in njegovi angeli naj ga spreml-

ljajo na njegovih potih. — Ne moremo si kaj, da bi se končujoč to skromno poročilo ne zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je Ljubljana pokazala s toliko sijajnostjo in prisrčnostjo tudi pri slovesu svojo neomejeno vdanost in hvaležnost do kneza in nadškofa. Zahvalimo tudi načelnika postaje gosp. Gutmana za njegovo ljubeznjivost, s katero je bil na razpolago občinstvu na kolodvoru.

(Državni poslanec V. Pfeifer) bode v petek 20. t. m. predpoludnem v gostilni pri Štemburju v Kandiji pripravljen razgovarjati se s svojimi volilci o raznih težnjah, željah in pritožbah; popoldne istega dne pa v Št. Jerneju v gostilni g. I. Tavčarja. Opozarjamo volilce na to priliko, da si prihranijo pisarije in daljna pota.

(Vrhniška železnica.) Dne 23. maja se vrši slovesnost prvega vboda pričetkom zgradbe vrhniške železnice. Vspored: 1. Zbiranje ob 1/2 10. uri dop. v čitalnici. 2. Ob 10. uri tiha sv. maša pri Sv. Trojici. 3. Zajutrek pri Sv. Trojici pod milim nebom; ob slabem vremenu v gostilni »Mantova«. 4. Ob 12. uri odhod na stavbišče za kolodvor. 5. Ob 1/2 1. uri slovesni vboj po načelniku konsorcija. 6. Ob 2. uri banket v čitalnici.

(Nesreča na železni ci.) V soboto je kamniški vlak pri Trzinu povozil konja, ki se je bil splašil ter skočil med vlak. Lastnik konja je bil mizar Pirnat iz Loke pri Mengšu. — V petek je poštni vlak južne železnice na progi med Savo in Zagorjem povozil okoli 55 let starega človeka, ki je bil na mestu mrtev.

(Znižane vozne cene) so dovolile od 7. t. m. do 9. oktobra vse avstrijske državne železnice za vse osebe, ki hočejo obiskati jubilejsko razstavo na Dunaju in sicer za postaje nad 50 kilometrov od Dunaja.

(Cenilne komisije za odmerjenje osebne dohodarine.) [Dalje.] Krško: Izvoljeni člani: Viljem Pfeifer, državni poslanec v Krškem; Ant. Josip grof Barbo, graščak in deželni poslanec; Ignacij Wutscher, posestnik v Spodnji Brezovici. Namestniki: dr. Ivan Mencinger, odvetnik v Krškem; dr. Jurij Pučko, c. kr. notar v Krškem; dr. Ignacij Namorš, zdravnik v Jesenicah. Imenovani člani: Karol Tavčar, c. kr. davkar v Krškem; Edvard Wencais, c. kr. davk. pristav v Krškem; Alojzij Gatsch, trgovec v Kostanjevici. Namestniki: Makso Lilleg, c. kr. davk. kontrolor v Krškem; Ivan Pfeifer, c. kr. poštar v Loškem Potoku; Otmar Sever, c. kr. nadporočnik v p. v Kostanjevici. — Kranj: Izvoljeni člani: Karol Mally, tovarnar v Trziču; Andrej Gassner, tovarnar v Trziču; Fran Dolenz, trgovec v Kranju; Niko Lenček, c. kr. notar v Škofji Loki; Gašpar Čarman, trgovec v Škofji Loki; Ferdinand Sajovic, trgovec v Kranju. Namestniki: Julij Goeken, tovarnar v Trziču; Simon Rieger, tovarnar v Sv. Ani; Tomaž Pavšler, posestnik mlina v Kranju; Anton Globočnik, tovarnar v Trziču; Ferdinand Polak, trgovec v Kranju; Andrej Rozman, trgovec v Trziču. Imenovani člani: Iv. Fink, c. kr. davkarski oficijal v Kranju; Fr. Kummer, dekan v Stari Loki; Matevž Lončar, lesni trgovec v Trziču; Matevž Barle, župan na Lužah; Fran Schumi, krčmar v Kranju; Anton Orehek, c. kr. davkarski kontrolor v Kranju. Namestniki: Bogomir Zazula, c. kr. davkarski oficijal v Kranju; Anton Golobič, župnik v Cerkljah; Karol Ruech, kramar v Trziču; Jakob Hočevar, posestnik v Zg. Brniku; Jern. Dovžan, krčmar v Kranju; Anton Hafner, tovarniški vodja v Železnikih. — Ljubljana okolica: Izvoljeni člani: Peter Kosler, pivovarnar v Spodnji Šiški; Viljem Tönnies, tovarnar v Spodnji Šiški; Josip Lenarčič, tovarnar na Vrhnikih; Fran Kauschegg, c. kr. davkarski višji nadzornik v pok. v Spodnji Šiški; Adolf Galle, graščak na Vrhnikih; Josip Verbič, posestnik v Bistrici. Namestniki: Viktor Bolafio, vinski trgovec v Spodnji Šiški; K. Mayer, trgovec na Vrhnikih; Ivan Gruden, c. kr. davkar v pok. na Vrhnikih; Karol Hudabiunigg, zavarovalni ravnatelj v Zgornji Šiški; Josip Vodnik, trgovec v Spodnji Šiški; Viktor Kantz, hišni posestnik na Glincah. Imenovani člani: Karol Pirz, c. kr. davkarski oficijal v Ljubljani; Ivan Majaron, posestnik v Borovnici; Anton Svetek, c. kr. računski svetnik v Ljubljani; Moric Hladik, gozdar v pok. v Ljubljani; Mat. Jaklitsch, pivovarniški ravnatelj v Spodnji Šiški; Martin Peruzzi, posestnik v Lipah pri Tomišlju. Namestniki: Mihael Francič, c.

kr. davkarski oficijal v Ljubljani; Fran Schitnik, c. kr. d. ofic. v pok. v Ljubljani; Ivan Pečnik, posestnik v Stožčah; Anton Mrak, c. kr. računski revident v Ljubljani; Fran Verbič, posestnik v Borovnici; Lorenc Kavčič, poštar v Medvodah.

(Dalje prih.)

(Govori patra Pavla) so izšli v italijanskem jeziku te dni v Trstu. Brošurica stane 10 novč. Ne da bi znali, kam je namenjen — skopiček za to knjižico, jo priporočamo radi velpoučne in zanimive vsebine onim, ki se hote poučiti o mislih krščanskega socializma in umejo italijanski.

(Birmovanje v Trstu.) Po povratku mil. škofa monsig. Šterka od birmovanja v Liburniji prične se z delitvijo zakramenta sv. birme v Trstu in sicer: 1. Na binkoštno nedeljo in ponedeljek 29. in 30. t. m. v katedrali sv. Justa po veliki sv. maši, ki se prične ob 10. uri dop.; 2. v torek 31. t. m. v župni cerkvi oo. Jezuitov, po veliki maši, ki se prične ob 10 1/2 dop.; 3. v četr. 2. rožnika v župni cerkvi sv. Antona novega, isto uro kakor v torek pri Jezuitih; 4. v nedeljo sv. Trojice 5. junija v župni cerkvi sv. Jakoba po sv. maši, ki prične ob 9 1/2 dop.; 5. v torek po prazniku sv. Trojice 7. junija v župni cerkvi sv. Antona starega po sv. maši, ki prične ob 10 1/2 dop. in 6. drugo nedeljo po Binkoštih dne 12. junija zopet v župni cerkvi sv. Jakoba po sv. maši, ki bode ob 10. uri dopoludne.

(Blake v jaju) iščejo Italijani na Primorskem, samo da bi iztaknili količkaj česa, kar bi se dalo porabiti v boju za zatiranje Slovanov ob Adriji. Tako je italijanski zastopnik Istre dr. Gambini interpeliral c. kr. avstrijsko vladu, ker je ista razpustila mestni šolski svet v Osoru zaradi prestopkov proti naredbam deželnega šolskega sveta, odnosno ministerstva samega. Dasi je Gambini prav dobro poučen o protiavstrijski struji italijanaškega učiteljstva na Primorskem in kar je s tem učiteljstvom v dotiki, vendar si je drznil še prašati avstrijsko vladu po vzrokih te razpustitve, kakor bi bil že Gambini gospodar avstrijskega Primorja. Jednako prešernost je isti Gambini pokazal s svojo drugo interpelacijo na vladu zaradi »slovenizovanja« italijanskih imen od strani slovenske duhovščine v Istri. Ta predrznež trdi, da je Cattarinich italijansko ime, katero so prekrstili slov. duhovniki v Katarinič. Isto tako ime Argentini v Srebrnič. Nam se zdi, da se je zgodilo ravno nasprotno in da tu Slovan tirja zopet nazaj, kar je izsleparil Italijan. Gambinija pa bi zares smeli nazvati — osmo čudo sveta.

(Zlorabe jezika na Primorskem.) Na podlagi podatkov, katere je nabral isterski zastopnik Vekoslav Spinčić z ozirom na zlorabo hrvatskega jezika pri c. kr. oblastvih v Istri in z ozirom na ministerski odgovor dne 21. aprila t. l., je stavil isti novo prošnjo na ministerskega predsednika. Ta prošnja je podkrepljena z nebroj podpisi in dokazi iz hrvatskih in slovenskih krajev, in sicer iz mest Pulj, Poreč, Koper, Pazin, Volosko, Lošinj in Gorica. Ti podatki morajo Nj. ekscelenci odpreti oči, da spozna, v kakem nasprotju so isti z izvestnimi informacijami primorskih političnih in sodnih oblastev.

(Vzorna rodoljuba.) Nedavno umrli hrvatski rodoljub dr. Monti je ostavil vse svoje premoženje, cenjeno na 40.000 gld. vrednosti, v dobrodelne namene. Oni dan pak je umrl v Rabu dvorni svetnik dr. Antonietti in zapustil za štipendije mladeničem svojega rojstnega mesta Raba 100.000 gld. Takih rodoljubov je pač malo na svetu.

(Blag dar.) Znani hrvatski rodoljub Niko vitez Dapar, načelnik v Benkovcih v Dalmaciji, je daroval za siromašne hrvatske dijake v Zadru 60 Kr. Bog povrni vitežkemu vitezu!

(V Pulji) je umrla dne 11. t. m. soproga gospoda Ig. Stigliča, predsednika podr. družbe sv. Cirila in Metoda ter odbornika čitalnice, posojilnice in vinarske zadruge. Umrla je bila vzorna rodoljubkinja in dobra gospa v vsakem pogledu. Pokoj njeni blagi duši!

(Hropinjska sladkornica.) Pri Og. Gradišču na Moravskem je bila še pred malo leti sladkornica, ki pa je padla vsled slabega gospodarstva. Cela vrsta kmetov je prišla ob svoje novce za repo, dobili so le 42—43 odstotkov od svojih terjatev. Zadnje dneve se je obravnavala cela zadeva pri sodnji. Za krivce so bili spoznani: K. Steffen,

dobil je 4 tedne, E. Bochner in V. Steffen po 14 dni in J. Zimmermann 10 dni. Prvega je zagovarjal — dr. Herold ter je imenoval svojega varovanca »žrtvo plemenitih idealov«. Državni pravdnik je dobro zavrnil vse zagovornike ter s tem dosegel, da so bili vsaj toliko kaznovani. Obsojeni so napravili priziv. Da je dr. Herold Steffena zagovarjal, je obsojal vsak, kajti njegova krivda je bila očitna.

(Izrek grofa Thuna.) L. 1893 je uničil požar v trgu Kvilda v Šumavi mnogo hiš, med njimi i cerkev. Sedanji ministerski predsednik je tedaj novo cerkev v gotičnem slogu na svoje stroške sezidal. Naslednje leto jo je posvetil premil. budjejeviški škof dr. Riha, s kojim se je grof Thun kot deželni predsednik k slovesnosti peljal. Pri vsprejemu se mu je predstavil i nadučitelj Preisler; temu je med drugim dejal: »Erziehen Sie ihre Schulkinder auf Grundlage der heiligen Religion!« Ta izrek so prinesli pred kratkim češki »Kat. Listy«.

Narodno gospodarstvo.

Razpis dobave.

C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da se bodeta vsled razglasov kr. rumunskega vojnega ministerstva vršili javni dražbi, in sicer: dne 30. maja t. l. za dobavo 10.000 platnenih vreč za ječmen in dne 29. junija t. l. za dobavo 50.000 parov črevljev za infanterijo, 19.000 parov črevljev za kavalerijo in artilerijo, 40.000 parov nizkih črevljev brez golenic za infanterijo in 19.000 parov enakih črevljev za kavalerijo in artilerijo. Pogoje pove razglas z dne 15. aprila t. l., objavljen v listu »Monitorul oficial«.

Darovi.

Za Prešernov spomenik doposlal je gospod Fran Kalister, veleposestnik v Trstu, prispevek 200 gld. Plemenitemu darovalcu, ki se je prvi s tako izdatnim zneskom odzval odborovemu oklicu, bodi izrečena najtoplejša zahvala. Nadejamo se pa tudi, da bodo — gosp. Kalistru jednako — vsi Slovenci zavedali se, kaj smo dolžni Prešernovemu spominu ob stoletnici pesnikovega rojstva.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 17. maja. „Frankfurter Zeitung“ objavlja državno pogodbo mej Rusijo in Avstrijo, sklenjeno meseca aprila 1897 mej bivanjem avstrijskega cesarja v Peterburgu. Pogodba velja od 1. maja 1897 do 1. maja 1902. Namen pogodbi je, ohraniti red in mir na Balkanu ter ohraniti status quo. Državi si razdelita balkanski polotok v dva dela, v katerih v tem smislu delujeta. Avstrija ima nadzorovati Srbijo, Macedonijo do Soluna in Albanijo, Rusija pa Bolgarijo in drugo evropsko last turško. Državi se zavezuje, skrbeti za to, da se od strani Srbije in Bolgarije ohrani mir nasproti Turčiji. Ako bi se kaj proti temu zgodilo, je dotična država opravičena, na troške spora krive države z bojno silo napraviti red. O tej pogodbi sta bila obveščeni Nemčija in Italija.

Dunaj, 17. maja. „Wiener Zeitg.“ javlja: Zunanjemu ministerstvu je prideljen poslanik baron Zwiedinek z dohodki 3. razreda. — Dvornemu svetniku Suzzara v zunanjem ministerstvu je podeljen naslov sekcijnega načelnika.

Rim, 17. maja. Zbornica bo sklicana na 23. ali 28. t. m. Vlada bo razpustila vsa socijalistična in republikanska društva; ista usoda seveda brez vzroka čaka baje tudi katoliških društev.

Carigrad, 17. maja. Včeraj so plačali Grki prvi del vojne odškodnine. Dosedaj je ostavilo Tesalijo 10.000 vojakov.

Vojska mej Španijo in Ameriko.

Špansko brodovje pod poveljstvom admirala Cervera nahaja se sedaj po poročilih iz Washingtona ob venezuelskem obrežju pri otoku Curacao, in sicer se nahajajo tam, kakor javlja »Newyork Herald«, španske ladije »María Teresa«, »Vizcaya«, »Cristobal Colon« in »Amirante Oquendo« z dvema torpedo-križarkama.

Splošno se sodi, da se admiral Cervera ne mara spustiti v boj z ameriškim brodom na odprtem morju, marveč počakati pri zgoraj imenovanem nizozemskem otoku tako dolgo, dokler se mu ne nudi ugodna prilika, da lahko neovirano pridra do Havane in premaga tam manje število sovražnih ladij; ki oskrbujejo blokado, in si tako zagotovi varno postojanko.

Toda tak korak bi najbrže ne bil posebno umesten, ker Amerikanci računajo s to eventualnostjo. Že se namreč poroča, da so oči vseh ameriških admiralov obrnjene na važno havansko pristanišče in da se v tem smislu vrše bojne priprave.

Na Filipinih se v zadnjem času položaj ni znatno spremenil. Amerikanci poželjivo gledajo na Manilo in čakajo, kedaj se jim guverner uda. Mej tem časom pa se na vso moč trudijo, da bi pridobili na svojo stran ondotne vstaše in pregnali z njih pomočjo špansko posadko. Toda vstaši niso nič kaj prijazni ameriškega nasilniku.

Pot mej Manilo in Cavite, kjer se nahaja velika zaloga orožja, so Španjci zaprli s 5000 možmi, ki vsak čas lahko zavrnejo nasprotnika. Iz vsega je sklepiti, da se Amerikanci vključujejo v zmagi ne nahajajo v tako prijetnem in varnem položaju, kakor poročajo ameriški listi.

Bruselj, 17. maja. Ameriški poslanik je izročil tukajšnji vladi pritožbo, ker je dovolila španskemu parniku „Raveni“, da se je v antverpenski luki oskrbel z orožjem in s premogom.

Madrid, 17. maja. Za dobo ministerske krize parlament ne zboruje. Sagasta upa, da se mu že jutri posreči sestaviti nov kabinet.

Madrid, 17. maja. Dosedanje ministerstvo ostane, odstopita le trgovski in poljedelski minister.

Madrid, 17. maja. Pogajanja z vstaškimi voditelji so pokazala, da se v kratkem uda velik del vstašev.

London, 17. maja. Amerikanci so spremenili svoj bojni načrt. Prepričali so se, da za osvojitve Kube niso dovolj močni, zato so odložili ta načrt za poznejši čas.

London, 17. maja. V poslednjih dneh so Amerikanci pretrgali naslednje kabelske zveze: Havana-Cienfuegos, Havana-Madrid, St. Vincent-Santa Lucia.

London, 17. maja. Vodja dela vstašev na Filipinih biva v Hongkongu in se brzojavno pogaja z Mac Kinleyem glede imenovanja ljudske vlade na Filipinih pod varstvom Amerike. Pogajanje bo najbrže brezuspešno.

London, 17. maja. „Times“ poroča, da je kubansko obrežje tako dobro zavarovano, da Amerikancem ne bo lahko vtihotapiti orožja in streliva za vstaše.

Washington, 17. maja. Admiral Dewey se nadja, da se španski guverner vsak čas uda, ker mu primanjkuje živeža, Manila bo baje v najkrajšem času v ameriških rokah.

Washington, 17. maja. Pehotna armada ameriška šteje dosedaj 190.000 mož, in sicer 125.000 mož redne armade in 65.000 prostovoljcev.

Hennebergova svila

od 45 kr. do gld. 14-65 meter — jedino prava, ako se naroči neposredno od svojih tovarn — črna, bela in barvena. — najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.

Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. — Vzoroč obratno. — Dvojni pisarni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
51 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 5 1

Umrli so:

16. maja. Ana Böhm, zasebnica, 78 let, Marije Terezije cesta 12, vsled raka.

V bolnišnici:

13. maja. Matija Volek, hlapec, 58 let, plućnica.
14. maja. Katarina Vavpotič, kajzarja hči, 15 mesecev, vodenica možganskih votlin. — Ivan Gliha, posestnik, 56 let, črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
16	9. zvečer	735,3	15,1	sl. szah.	jasno	
17	7. jutraj	735,4	10,2	sl. svzh.	jasno	0,0
	2. popol.	733,3	21,5	p. m. jug.	del. oblač.	

Srednja večerajšnja temperatura 15,4°, za 1,2° nad normalom.

Prepričajte se, da so moja

kolesa

in njih posamezni deli najboljše in tudi najcenejša. 273 10-6

Glavni katalog brezplačno in franko.

M. V. RUNDKIN

na Dunaji, II., Gr. Pfarrgasse 25.

Avstrijska največja trgovina s kolesi.

DOM IN SVET

Vsebinska 10. zvezka 1898:

František de Paula Hladnik. (Spisal J. Benkovič.) — Jaropolk. (Zložil Anton Medved.) — Družina socialistova. (Spisal Ivo Trošt.) [Dalje.] — Iz našega kota. (Povest. Napisal Podgoričan.) Nekdaj in sedaj. (Zložila Posavska.) — Gospodov dan... (Zložila Posavska.) — Fra Angelico. (Spisal profesor dr. Anton Medved.) [Dalje.] — Pansimfonik. (Spisal Veselko Kovač.) — Peter Muhič. (Poročal O. H. Šalamun.) — Pozdrav. (Zložila Posavska.) — Socijalni pomniki. (Piše dr. Ivan Ev. Krek.) — Razne stvari. — Naši sodržniki. — Na platnicah: Raznoterosti. — Slike: František de Paula Hladnik. — Trg pri Kajiri. — Perugia. — Madonna. (Slikal Fra Angelico.) — Perici. (Narisal Ant. Koželj.) — P. Peter Singer. — Naši sodržniki: Anton Medved. — Ivo Trošt. — Janko Barle. — Fr. Jaklič (Podgoričan).

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljkih po 5 kg. po pošti, in od 30 kg. naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonialnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prejemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo. Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejco.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

294 37-5

v Trstu, ulice S. Francesco št. 6.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popraviljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železolitni in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarska, tesarska, kovaška, ključničarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, pečl. kovano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za strope.

Zaradi opustitve trgovine

oblastno dovoljena

popolna razprodaja

vsakovrstne železnine po tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 25

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfanasta, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnico. Svetilke in kovanja za kočlje. Vsakovrstne ključalnice, mesingaste kljčke, pante in zapuhe. Ledene omare in pipe za pivo. Krogelje in keglje za kegljanje itd. itd. itd.

Ivan Kordik

v Ljubljani,

Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14, držaji.

priporoča svojo zalogo raznih galanterijskih izdelkov in drobnine na drobno in za gospode trgovce na debelo.

Potrebščin za krojače, sedlarje, šivilje, čevljarje in trafikante.

Za gostilničarje: Žlice, vilice in nože z lesenimi, koščeni in z alpaka-

310 4-1

Dunajska borza.

Dne 17. maja.	Dne 16. maja.	Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. — kr.
Skupni državni dolg v notah 101 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. 163 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 172 " "	
Skupni državni dolg v srebru 101 " 85 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. 160 " "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld. 20 " 30 "	
Avstrijska zlata renta 4% 121 " 10 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld. 198 " "	Rudolfove srečke, 10 gld. 27 " "	
Avstrijska kronska renta 4% 101 " 70 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron 99 " 25 "	Salmove srečke, 40 gld. 84 " 25 "	
Ogerska zlata renta 4% 120 " 90 "	Tisne srečke 4% 139 " 25 "	St. Genois srečke, 40 gld. 79 " 40 "	
Ogerska kronska renta 4% 99 " 25 "	Dunavske vravnave srečke 5% 129 " 50 "	Waldsteinove srečke, 20 gld. 59 " "	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. 910 " "	Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878 109 " 50 "	Ljubljanske srečke 22 " 75 "	
Kreditne delnice, 160 gld. 356 " 50 "	Posojilo goriškega mesta 112 " 50 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. 156 " "	
London vista 120 " 90 "	4% kranjsko deželno posojilo 99 " "	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gld. st. v. 3505 " "	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 58 " 97 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% 98 " 70 "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld. 431 " "	
20 mark 11 " 78 "	Prijoritne obveznice državne železnice 219 " "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. 72 " "	
20 frankov (napoleondor) 9 " 56 "	južne železnice 3% 182 " "	Splošna avstrijska stavbinska družba 114 " "	
Italijanski bankovci 44 " 12 1/2 "	južne železnice 5% 126 " "	Montanska družba avstr. plan. 160 " 75 "	
C. kr. cekini 5 " 66 "	dolenjskih železnice 4% 99 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. 181 " "	
		Papirnih rubljev 100 128 " "	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanju, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako izrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.